

[Lone Møller]

ninger, og det løser ikke problemerne med ungdomsarbejdsløsheden. Og når arbejdsministeren undrer sig over, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for lovforslag nr. L 52, lov om beskæftigelsesmuligheder for unge, skal jeg gøre opmærksom på, at der er en væsentlig forskel på det forslag og det, vi behandler her.

Vi mener nemlig, det er fantastisk vigtigt, at arbejdsmarkedets parter laver en langsigtet løsning i samarbejde med kommuner og andre instanser. Det findes ikke i lovforslag nr. L 52.

De unge vil ligesom andre gerne være ansvarlige for deres eget liv, og de har mange ressourcer at tilbyde samfundet. Vi skal blot give dem mulighed for at udnytte disse ressourcer; vi skal ikke være bange for at indgå en kontrakt, der både forpligter dem og det offentlige. De unge ledige skal flyttes væk fra det sociale system – vi må afskaffe klientbehandlingen. Bistandshjælp hører ikke hjemme til raske, unge mennesker, og vi har alle et ansvar for, at det ikke sker.

Der er en klar sammenhæng mellem arbejde og uddannelse. Folk uden erhvervsuddannelse har ca. 1/3 mere ledighed end gennemsnittet af arbejdsstyrken. Derfor må uddannelsen prioriteres højt.

Jeg hilser med glæde, at ledighedstallene ser ud til at være lidt pænere, men jeg mener også, at arbejdsministeren i samme moment må tilføje, at bistandsklienternes antal er steget, så det er jo dér, problemet ligger. Jeg har ikke set de seneste tal for ungdomsarbejdsløsheden, men det er faktisk det, vi behandler i dag, og det er det, som det er vigtigt at få en samlet indsats for.

Vi bruger en masse ressourcer på at opbevare unge mennesker på forskellige projekter, uden at der er tilrettelagt en langsigtet, aktiv arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik. At kanalisere de unge ud i ufaglærte job uden at bringe dem videre, er ingen belønning i sig selv hverken for de unge eller for samfundet. Vi ved allerede nu, at det er en overgang, fordi der kommer et stort fald i ungdomsårgangene. Derfor haster det med at dygtiggøre de unge, derfor har vi alle et ansvar, og derfor håber jeg også, at erhvervslivet er interesseret i at gå ind og være aktiv, for ellers står de faktisk om nogle år og mangler noget uddannet arbejdskraft.

Vi har aldrig i dette Folketing gennemført en helhedsplan for løsning af unges ledighed. Den

indsats, der er gennemført, er ofte tilfældig og usammenhængende, til trods for at stat, amter og kommuner bruger godt 2 mia. kr. om året til beskæftigelsesfremmende indsats.

Jeg synes, vi skal vise de unge, at vi ikke kun svigter dem, men har viljen, har evnen og har modet til at samles om et bredt og perspektivrigt grundlag for en sammenhængende løsning af ungdomsarbejdsløshedsproblemerne.

Jeg anbefaler forslaget til velvillig behandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da der jo som sagt er tale om en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 86, som Socialdemokratiet nåede at fremsætte 14 dage før sommerferien, og som vi lige akkurat nåede at førstebehandle, er der ikke grund til at gentage alt fra den debat.

Det Konservative Folkepartis principielle holdning til forslaget er den samme, og jeg vil derfor først og fremmest henvise til mit ordførerindlæg fra den 31. maj 1989, optrykt i Folketingsstidende 1988–89, sp. 11129–11131.

Vi mener, temaet er meget vigtigt, og som det fremgik af debatten i maj 1989, er der vel snarere tale om principiel enighed end om principiel uenighed for så vidt angår de generelle linjer. Den uenighed, der hersker i forbindelse med spørgsmålet om den konkrete udformning, burde ikke forekomme at være så stor og uovervindelig, at det er umuligt at nå et fælles resultat. Og resultater – håndgribelige og mærkbare for de unge – er det, der er behov for nu.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende at få den passive forsørgelse erstattet af en aktiv indsats på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt. Det er derfor glædeligt, at Socialdemokratiet nu også deler den grundopfattelse. Vi ønsker, at alle ledige unge under 20 år straks skal have et aktivitetstilbud. Her er vi altså fortsat uenige med Socialdemokratiet, der først vil sætte ind efter 3 måneders ledighed. Vi er enige med Socialdemokratiet om, at der er et stort behov for at få en projektløn, som gør det attraktivt for unge at søge varig beskæftigelse, specielt i det private erhvervsliv. Derfor er vi i den konservative gruppe også overordentlig tilfredse med ministerens tilsagn om stærkt at overveje at benytte sin bemyndigelse, dersom det bliver nødvendigt. Det er naturligvis at foretrække, at parterne selv finder frem til en for-